

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 8 (596)
ВІВТОРОК,
10
БЕРЕЗНЯ
1959 року

Ціна 20 коп.

Хай живуть радянські жінки—будівники комунізму, полум'яні патріотки, активні борці за мир в усьому світі!

Плече в плече з чоловіками

Весна! Вона впевнено і спокійно входить у свої права, несучи з собою тепло і радість, нові надії і сподівання, віру у нові величні перемоги нашого народу в усіх галузях промисловості і сільського господарства, науки і техніки. Одним з перших весняних днів є 8 березня — Міжнародний жіночий день, радісне свято наших матерів, подруг, сестер.

8 березня — це свято миру, дружби і солідарності жінок усього світу. Вільна радянська жінка користується всіма правами, даними Радянською Конституцією, нарівні з чоловіками. Варто тільки сказати, що депутатами Верховної Ради СРСР і Верховних Рад союзних республік є 2066 жінок, що 25 жінок є міністрами, що 36% радянських наукових працівників — жінки, що 510 жінок є членами спілки радянських письменників, що понад 2,5 тисячі жінок удостоєні звання Героя Соціалістичної Праці і понад 70 — звання Героя Радянського Союзу.

Радянські жінки завжди і всюди крокували в ногу з чоловіками, поряд з ними. Як рівні серед рівних, ідуть вони і зараз до нових горизонтів світлого майбутнього — комунізму. Жінки нашого університету — наукові працівники, викладачі, студентки, скромні техробітниця, всі, хто вчить, навчається, бере активну участь в організації навчального процесу, — всі вони гідні члени великого університетського колективу. Кожна з них віддає всі свої сили і здібності тому, щоб університет наш займав належне місце серед вищих учбових закладів країни, щоб він якнайкраще виконував основне своє завдання — давати рідній країні висококваліфікованих, культурних, чесних і працьовитих трудівників, людей, які зможуть виконати будь-яке завдання Комуністичної партії і Радянського уряду.

З жіночим святом вас, дорогі наші подруги! Бажаємо вам всіляких успіхів у вашій благодійній діяльності!

Педпрактика студентів-географів

Студенти-географи практикували у 121-й школі. За період практики вони добре вивчили роботу школи і брали в ній активну участь. Великий інтерес до роботи вчителя виявили студенти М. Сиротенко, Л. Ланська, Л. Головаченко, М. Плахотник та ін. Вони відвідали по 40—50 уроків, замість передбачених за нормою 11—14. Уроки названих студентів, а також тт. Л. Тишук, О. Пустовойтенко, Н. Дзядевич, С. Булата відзначалися високим науковим та ідейно-політичним рівнем, практиканти використовували різноманітні методичні засоби, в тому числі і наявність викладання.

Особливу увагу практиканти звернули на виховання школярів у дусі комунізму, в дусі соціалістич-

ного інтернаціоналізму і патріотизму. В прикріплених класах студенти провели виховні години, присвячені позачерговому XXI з'їзду КПРС, вивченню життя і діяльності В. І. Леніна, Дню Радянської Армії, виборам до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих, Міжнародному жіночому дню, випустили фотомонтажі і газети, присвячені цим знаменним подіям і датам.

Практиканти 121-ї школи брали активну участь у громадському житті шкільного колективу. Вони організували і проводили вечори для учнів, допомагали школярам в комсомольській і піонерській роботі, брали участь у педагогічних радах, в роботі з батьками учнів. З метою виховання в учнів почуття

колективізму і любові до праці, студенти провели у своїх класах збори на тему: «Що я вмю робити і як я допомагаю рідним».

Педагогічна практика студентів-географів показала, що вони вміють застосовувати теоретичні знання в роботі, що вони люблять обрану спеціальність.

Практиканти вирішили не поривати зв'язків зі школою, брати участь в роботі географічного гуртка для учнів 5—7 класів, допомагати класним керівникам в їх благодійній роботі по вихованню підростаючого покоління.

Ф. І. КАПЧИНСЬКА,
керівник практики
в 121-й школі.

Як ми розв'язали болюче питання

Йшли комсомольські збори у хіміків III курсу. Питання стояло так: «Підсумки зимової сесії». Зробили огляд, кого треба — похвалили, кого треба — покрикували. Розв'язали всі питання, які були поставлені на зборах. Всі... крім одного.

Цим болючим питанням було: як бути з двома нашими комсомольцями — Снігоцьким та Руденком. Обидва вони погано відвідували лекції, обидва погано склали сесію. У обох неодноразово були випадки перекладання екзаменів і на попередніх сесіях. Нїбито провини в них однакова (щоправда, Руденко вже другий рік на III курсі). Але...

Встала наш комсорг Діна Сухокурова.

— Якщо б,— сказала вона,— стояло питання, хто більш винен, той, хто займається на всі «п'ятірки», але ні за холодної воду не візьметься заради своєї комсомольської організації, або той, хто все віддає їй, бере участь в усіх комсомольських починаннях, але

навчається погано,— я б ще подумала, хто з них більше винен.

Снігоцький весь свій вільний (та й не вільний час) віддає курсові, факультетові, він спортсмен і завжди захищає спортивну честь факультету. Він багато робить для комсомольської організації курсу. Ось чому всім серцем хочеться йому допомогти, ось чому й допомагають.

Руденко ж не живе життям курсу. Його інтереси далекі від інтересів комсомольської організації. Адже не випадково у нього виралася фраза: «Мене не бентежить те, що про мене говорять». Правда, він потім просив пробачення, обіцяв, просив і обіцяв. І збори винесли рішення: або ти будеш вчитись і жити спільним життям з колективом курсу, або йди від нас. Може, попрацюєш, поміркуюєш і зрозумієш, для чого ти живеш. А потім, якщо відчужеш, що це тобі необхідно, і якщо заслужиш цього, будеш продовжувати навчання в університеті. На виправлення Ру-

денкові дано певний термін. Добре вирішили комсомольці. Вірно.

С. ЧОРНОШКУРОВА.

Від редакції: статтю комсомолки т. Черношкурової редакція вважає цікавою і пропонує своїм читачам висловити свою думку з приводу рішення, прийнятого комсомольцями III курсу хімічного факультету.

Зустріч з вченим

З задоволенням прослухали студенти і викладачі історичного факультету розповідь про роботу і творчі плани на майбутнє вихованця університету, доктора історичних наук, члена-кореспондента Академії наук УРСР Івана Олександровича Гуржія.

Після закінчення університету І. О. Гуржій захистив кандидатську і докторську дисертації, надрукував понад 80 наукових робіт і статей і недавно обраний членом-кореспондентом АН УРСР.

В студентські роки І. О. Гуржій багато часу віддавав роботі в наукових гуртках, був головою наукового студентського товариства на історичному факультеті. Студентам цікаво було почути, як працювали наукові гуртки на історичному факультеті в 1938—1941 роках, як тоді студенти організували свою самостійну роботу. Від вченого, що вміє справді творчо працювати, студенти почули цінні поради відносно того, як краще організувати свою самостійну роботу над історичною літературою і джерелами. І. О. Гуржій порадив студентам вивчати допоміжні історичні дисципліни, що сприятиме розширенню знань фахівців-істориків. Цікаво було дізнатися студентам і про те, як зараз організовується робота колективу істориків Інституту історії АН УРСР над написанням 10-томної Історії Української РСР.

Н. І. КАЛЮЖКО,
доцент кафедри історії УРСР.

На полізаняттях

Ще за дві хвилини до дзвоника всі студенти першого курсу історичного факультету були в аудиторії. Зараз тут мають розпочатись полізаняття.

На столах у кожного книжечка: М. С. Хрушов «Про контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки», газети з матеріалами XXI з'їзду КПРС.

— Сьогодні на полізаняття виводиться тема: «Робота XXI з'їзду

КПРС»,— говорить доцент М. О. Меліхов.

— Хто виступить? Бажаючих було багато. Перше слово надається студенту С. М'ясоєду. З великою увагою прослухали студенти його доповідь: «Досягнення радянського народу в галузі освіти і розвитку культури».

Про головні завдання семирічки в ідеологічній роботі, накреслені з'їздом, розповів І. Устинов, секретар комсомольської організації курсу.

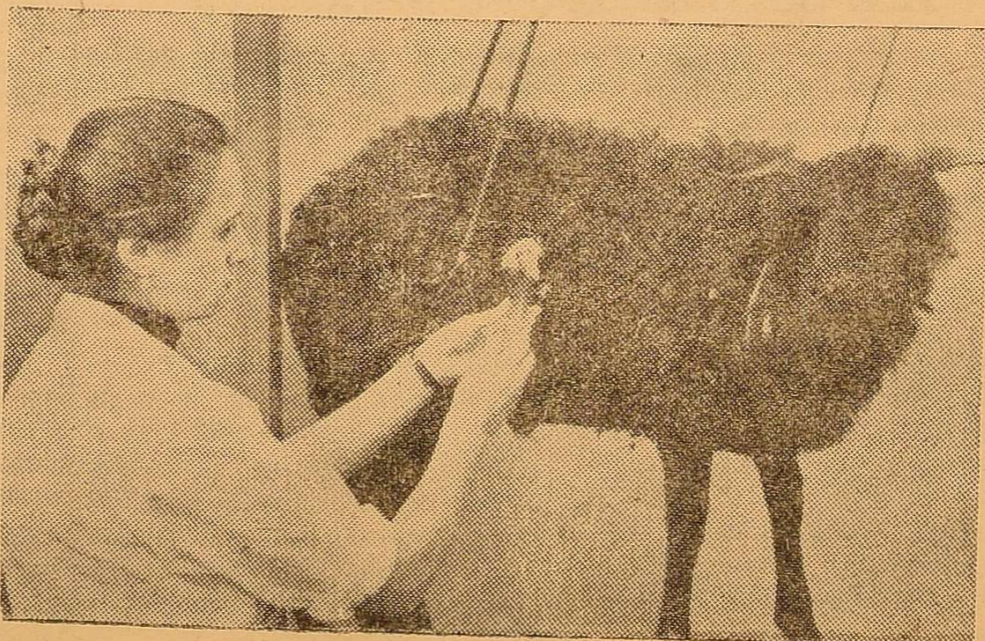
ПЕРША ДРУКОВАНА РОБОТА

Студент IV курсу геолого-географічного факультету А. Чепалига з першого дня навчання в університеті захоплювався науковою роботою, брав активну участь в роботі гуртків факультету. А недавно його першу наукову роботу, виконану під керівництвом доцента С. Т. Белозорова, надруковано. Це — карта подорожей Г. І. Танфільєва, вміщена в брошурі С. Т. Белозорова «Гавриил Иванович Танфильев». Карта студента Чепалиги допоможе читачеві глибше познайомитися з творчою спадщиною видатного географа Г. І. Танфільєва.

В. КОВАЛЕВСЬКИЙ.

Ніна Костянтинівна Бочарова працює асистентом на кафедрі фізіології людини і тварин. Ніна Костянтинівна бере активну участь у роботі кафедри. Зараз вона працює над розробкою питання фізіології травлення у овець. Недавно Н. К. Бочарова успішно склала кандидатський мінімум і успішно захистила дисертацію.

На фото: Н. К. Бочарова за роботою.

Виконаємо рішення XXI з'їзду КПРС

З великим інтересом і законною гордістю обговорює і вивчає зараз вся країна матеріали XXI з'їзду КПРС. 26 лютого професорсько-викладацький склад, студенти й співробітники нашого університету також зібралися на відкриті партійні збори, щоб намітити конкретні завдання, які постають перед партійною організацією і всім колективом університету в світлі рішень XXI з'їзду КПРС. З великою доповіддю про підсумки з'їзду і завдання партійної організації університету виступив делегат XXI з'їзду КПРС, перший секретар Одеського обкому КПРС тов. О. І. Федосєєв. Він поділився з присутніми своїми враженнями про роботу з'їзду.

— XXI з'їзд КПРС, — сказав О. І. Федосєєв, — видатна подія в історії нашої партії. З'їзд проходив в обстановці загальної одностайності, принципності, діловитості. Дух демократизму панував на з'їзді. Все, що обговорювалося і пропонувалося делегатами, все це враховувалося і вносилося в резолюцію. І це свідчить про силу нашої партії. Основною думкою, що пронизувала всю роботу з'їзду, було: не потрібно війни, ми викликаємо на економічне змагання капіталізм.

О. І. Федосєєв розкриває грандіозні плани будівництва комунізму в нашій країні, затверджені XXI з'їздом КПРС, говорить про велике міжнародне значення з'їзду. Потім тов. Федосєєв знайомить присутніх з планом розвитку народного господарства Одеської області в семиріччі.

У своїй доповіді тов. Федосєєв відзначив успіхи професорсько-викладацького складу університету в науково-дослідній роботі, підкреслив, що в університеті проводиться чимало важливих досліджень на різних кафедрах, що тематика робіт наблизилася до запитів виробництва. Але в науково-дослідній роботі університету є і недоліки: недостатній зв'язок з виробництвом, працівники університету рідко бувають на виробництві, ще мало робіт з госпдогвірної тематики, кафедри хімічного факультету мало проводять досліджень, передбачених травневим Пленумом ЦК КПРС. На біологічному факультеті вороги мічуринської біології знайшли своїх захисників в особі професорів І. І. Пузанова і М. П. Савчука, а колектив факультету по-примиренському поставився до цього. Далекими були від біологічного факультету і кафедри суспільних наук, насамперед, кафедра філософії.

Наукові співробітники університету повинні творчо працювати над розр'язанням важливих проблем, подавати дійову допомогу нашому соціалістичному виробництву.

Після доповіді О. І. Федосєєва розгорнулися дебати. На трибуну піднімалися професори, доценти, викладачі університету, члени КПРС і безпартійні.

На трибуні доцент кафедри історії КПРС І. В. Ганевич. Він говорить про історичне значення рішень XXI з'їзду КПРС, про необхідність вести велику роз'яснювальну роботу серед населення, про залучення до цієї роботи не лише представників кафедр суспільних наук, але й інших кафедр. Тов. Ганевич говорить про роботу, яку проводить кафедра історії КПРС: переглянуто тематику лекцій, пишуться тексти лекцій.

Декан хімічного факультету, професор О. О. Морозов відзначив, що постановою травневого Пленуму

ЦК КПРС і контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 рр. намічають великі завдання по пришвидшенню розвитку хімічної промисловості. Це зобов'язує поліпшити підготовку хімічних кадрів в університеті. О. О. Морозов зазначає, що хімічний факультет різко засуджує політику Міністерства освіти УРСР, згідно з якою всі випускники-хіміки відправляються в сільські школи, які не можуть забезпечити їх роботою. Наші хіміки, — говорить тов. Морозов, — одержують добру підготовку і зможуть принести велику користь і на виробництві.

Доцент В. О. Федосєєв говорить про наукову роботу, яку проводить в даний час інститут фізики, про тісний зв'язок колективу працівників інституту з виробництвом. Такий зв'язок приносить користь і виробництву і інституту: на одержані кошти набувається обладнання.

Старший викладач кафедри політекономії Д. О. Драгомарецький говорить про те, що кожний співробітник університету повинен прочитати декілька лекцій на селі. Цим ми допоможемо партії в комуністичному вихованні сільської молоді.

Науково вірне планування в сучасних умовах, — говорить доцент Л. Б. Розовський, — відіграє дуже велику роль. І ми, працівники університету, можемо подати дійову допомогу Одеському раднаргоспові. У нас уже провадилися партійні збори спільно з представниками раднаргоспу. Частина наших товаришів є членами Ради раднаргоспу. Це позитивно позначається на роботі: план розвитку області не стандартний, в ньому враховані специфічні особливості Одещини. Але у нас погані справи з підготовкою геологічних кадрів високої кваліфікації. В світлі останніх рішень партії потреба в геологах збільшується, а геологічний відділ в університеті доживає останні дні. Професорсько-викладацький склад університету схвалив статтю «Правди», — говорить професор Файтельберг, — але ми недосить активно вели боротьбу з противниками мічуринської біології, не вказали на помилки професорів І. І. Пузанова і М. П. Савчука. Наше завдання допомогти їм виправити допущені помилки. На факультеті почав працювати методологічний семінар по вивченню теоретичних питань.

Перед нами, працівниками університету, — говорить завідувач кафедри філософії, доцент М. Е. Овандер, — стоїть завдання підняти рівень роботи по комуністичному вихованню молоді. Ми

НЕ ЗАСПОКОЮВАТИСЬ

Минулий семестр мав особливе значення для студентів I курсу історичного факультету. Та й зрозуміло: більшість з нас прийшли до університету прямо від верстата, з армії, деякі — з шкільної партії. Ми тільки-но вступили в багатогранне життя університету.

Першокурсники історичного факультету розуміли, що завдання, які стоять перед ними, важливі і серйозні, і відразу наполегливо взялися за навчання. Про це говорять підсумки першої сесії. Наприклад, екзамен з історії СРСР ми склали так: з 49 студентів 14 одержали «відмінно», 23 — «добре».

Однією з найкращих була відповідь студента Р. Волинського. Во-

пнинні поглиблено вивчати марксистсько-ленінську теорію, вести рішучу боротьбу з пережитками буржуазної ідеології. Примиренство до антимічуринської течії на біологічному факультеті повинно бути рішуче засуджене, а професори І. І. Пузанов і М. П. Савчук повинні чесно визнати свої помилки і виправити їх.

В дебатах взяли участь тт. М. П. Савчук, К. О. Виноградов, В. Г. Шатух та інші.

Член партбюро університету Н. О. Мамонтова познайомила присутніх з планом заходів партійного бюро по пропаганді і роз'ясненню рішень XXI з'їзду КПРС. Вона закликала всіх викладачів університету активно включитися в цю роботу.

— Прийшов час, — сказала тов. Мамонтова, — коли партійні організації повинні серйозно зацікавитися людьми, які читають лекції про комуністичне виховання, а самі не живуть в дусі принципів комуністичної моралі.

— Питання комуністичного виховання, — говорить секретар партбюро Л. Х. Калустян, — стають зараз центральними питаннями. Вся наша виховна робота повинна бути підпорядкована вихованню в наших студентів комуністичної моралі, почуття свідомого громадянського обов'язку. На жаль, зустрічаються ще у нас співробітники, які виховній роботі з студентами не приділяють уваги. Є такі викладачі на фізико-математичному, філологічному та інших факультетах.

Необхідно переглянути наші наукові плани з ширшим урахуванням потреб виробництва, але ми повинні займатися і теоретичними дослідженнями.

В прийнятій резолюції партійні збори університету одностайно схвалили історичні рішення XXI з'їзду КПРС і запевнили ЦК КПРС і ЦК КПУ, що співробітники університету візьмуть активну участь у виконанні цих рішень.

ЦЕ НАМ ПОТРІБНО ЗРОБИТИ

Основним завданням профспілкових організацій є подання всебічної допомоги викладачам в організації і проведенні лекційних та семінарських занять. Зараз особливу увагу потрібно звернути на глибоке вивчення матеріалів XXI з'їзду КПРС. Профбюро факультетів повинні допомогти профорганам в групах боротися за те, щоб семінарські заняття були змістовними, високоідейними.

Члени профбюро повинні глибше знайомитися з життям кожного

студента, з його навчанням, побутом. Це необхідно, по-перше і найголовніше для того, щоб допомогти студентові у навчанні, в поліпшенні його побутових умов і, по-друге, для того, щоб допомогти деканатам викривати ледарів, а коли це необхідно, то й позбавитися їх шляхом виключення з університету. Профком університету визнає цілком правильною думку профбюро і деканату фізико-математичного факультету про те, що другорічників (за академічну неуспішність) в університеті не повинно бути. З студентських рядів потрібно виривати бур'ян. Пустощам там не місце.

На засіданнях профбюро факультетів повинні розглядатися питання, зв'язані з пропусками занять, зі станом написання курсових і дипломних робіт, звіти студентів про їх участь у навчальній, виховній і шефській роботі курсу, факультету, університету.

Профбюро факультетів, в першу чергу біологічного, хімічного і геолого-географічного, повинні контролювати роботу кафедр і сприяти тому, щоб практичні результати дослідницької роботи кафедр своєчасно запроваджувалися у виробництво, щоб активізувалась діяльність кафедр по вивченню передового досвіду на виробництві, в землеробстві і тваринництві.

В. ПІЧА,
студент I курсу Істфаку.

Н. К. КРУПСЬКА — видатний радянський педагог

(До 90-річчя з дня народження)

Полум'яний революціонер, видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави, вірний товариш і помічник В. І. Леніна, талановитий організатор соціалістичної школи і народної освіти, Н. К. Крупська внесла великий вклад в педагогічну науку.

В багатогранній педагогічній спадщині Надії Костянтинівни глибоко розроблені питання сімейного і дошкільного виховання, мета, зміст і методи навчання і освіти, проблеми політехнізації школи, питання розумового, морального, фізичного, естетичного виховання, проблеми колективу, піонерського руху, комсомольської роботи і багато інших питань. Глибоке знання марксистсько-ленінської теорії, ґрунтовне засвоєння педагогічної спадщини минулого, особистий учительський досвід, любовне ставлення до дітей давали Надії Костянтинівні можливість вірно розв'язувати найважчі проблеми педагогіки.

Великою заслугою Н. К. Крупської є боротьба за виховання нової людини соціалістичного суспільства, людини освіченої, культурної, високоідейної, всебічно розвинутої, корисної суспільству. В справі виховання нової людини Н. К. Крупська виключно важливу роль відводила новій трудовій школі, міцному шкільному колективу. Вона писала, що одним з найважливіших завдань сучасного виховання є навчити дітей працювати і жити колективно.

Колектив сприяє розвитку індивідуальності кожної дитини, розширенню її світогляду, поглибленню свідомості, збагаченню почуттів.

В складній роботі по створенню дитячого колективу необхідне також вивчення індивідуальних особливостей дитини, потрібний індивідуальний підхід. «Щоб організувати колектив, — писала Н. К. Крупська, — треба знати, що ко-

жен із дітей може зробити, що зуміє. Один уміє добре розповідати, другий малювати і т. д. І треба їх навчити так розподіляти між собою роботу, щоб виходила дійсно колективна праця. Колективно — це ніяким чином не означає одноманітно працювати».

Велику роль у здійсненні завдань комуністичного виховання Н. К. Крупська відводила піонерській організації, вважаючи її однією з кращих форм становлення дитячого колективу. Надія Костянтинівна закликала проводити піонерську роботу різноманітно, цікаво, виступала проти формалізму і стандарту.

Будучи почесним піонером, Н. К. Крупська одержувала тисячі листів, відповідала на них, виховувала своїми статтями і листами юних радянських громадян. Її «Листи до піонерів», пройняті теплотою і любов'ю до дітей, — видатний документ радянської педагогіки.

В комуністичному вихованні дітей важлива роль належить учителю. Н. К. Крупська вважала, що саме від нього залежить успіх всієї навчально-виховної роботи. Вона з великою повагою ставилася до радянського вчителя, високо цінувала його працю, вимагала від учителів глибокої марксистсько-ленінської підготовки і сама наполегливо працювала над підвищенням своєї учительської кваліфікації.

Все своє благородне життя, свій талант Н. К. Крупська присвятила справі комуністичного виховання трудящих мас. Її педагогічна спадщина озброює працівників педагогічного фронту в їх боротьбі за виконання величезних завдань, поставлених історичним XXI з'їздом КПРС в справі виховання трудящих і особливо підростаючого покоління в комуністичному дусі.

В. І. ГРАНОВСЬКА.

Профспілковим організаціям друкарні, майстерень, ботсаду, фізінституту, техперсоналові потрібно повести рішучу боротьбу проти марнотратства, за економію і бережливість.

Профорганізації повинні очолити змагання за економію кожного державного карбованця.

Профком університету і надалі робитиме все необхідне для поліпшення системи оздоровлення студентів і співробітників університету. За останні два роки ми домоглися певних успіхів у цьому відношенні. З кожним роком кількість відпочиваючих в спортивно-оздоровчому таборі університету збільшується, і в той же час знижується вартість путівок. За планом профком вартість путівки в цьому році повинна становити 150 крб. Крім того, профком вивчає зараз питання про організацію праці студентів у колгоспах і радгоспах області з метою прищеплення їм трудових навиків.

У нашому університеті є великий профспілковий актив, якому під силу вирішувати важкі питання в житті нашого колективу. Спираючись на актив, профком зможе викоринити всі основні недоліки, наявні в роботі профорганізації університету.

І. О. СОКОЛОВ,
голова профкому.

СЛАВА РАДЯНСЬКІЙ ЖІНЦІ-ТРУДІВНИЦІ!

По труду й шана

У славний день 8 березня — День трудящої жінки — нам особливо приємно вітати Ніну Іванівну Коновалову, яка є справжнім втіленням наполегливого труда.

Життєвий шлях Ніни Іванівни, дочки колгоспника, шлях молододі колгоспниці до висот науки та широкої громадської діяльності — це невпинне трудове горіння.

Шлях цей був не позбавлений тернів: сільська десятирічка і робота на колгоспній фермі, овсяний славою Московський університет, бойова робота військового геодезиста в роки Великої Вітчизняної війни, знову університет, закінчення його з відзнакою. А далі: два роки роботи на далекій Камчатці, в умовах, часом надзвичайно важких і для дужого чоловіка. Знову університет — з виробництва в аспірантуру. Своєчасний успішний захист дисертації по проблемі водного режиму Північного Прикаспію, робота значної практичної важливості.

І ось Ніна Іванівна в нашому колективі. І тут знову наполеглива праця: оволодіння педагогічною майстерністю, дальше глибоке вивчення поверхневого стоку, на цей раз в Північному Причорномор'ї, творче розв'язання ряду важливих питань господарської практики, велика громадська робота.

А по труду й шана: любов студентів, глибока повага колективу, а нещодавно — обрання депутатом міської Ради депутатів трудящих.

Чолом тобі, Жінко-трудівнице!

Група товаришів-географів.

Комуністка

Надія Львівна Оленович — вихованка хімічного факультету. В роки Великої Вітчизняної війни, після закінчення аспірантури, розпочала вона свою трудову діяльність викладача університету. Студенти люблять і цінують свого педагога — доцента кафедри аналітичної хімії Надію Львівну Оленович.

До насипу, до крана йде дівчина, у стьоганці, валянках, теплій хустині. Вона висока, з крупними рисами обличчя, з рум'янцем на щоках.

— Ви Віра... — на хвилину задумався, чи додати Семенівна: дуже вже молода, — Семенівна Мельник?

— Так.

Познайомились.

Як гостинна господарка, Віра запрошує мене до своєї «господи», у кабину крана, на висоту метрів 8, і тут розповідає про себе.

Народилася в невеличкому містечку Христинівка під Уманню. Сім'я робоча. Школу закінчила в 1955 році. Спеціальність собі обрала давно: вчителювати хотілося. На вибір її професії, мабуть, найбільше всього вплинув викладач української літератури, милый, добрий, розумний Лук'ян Тимофійович Найдюк. Вона й зараз з ним листується, хоча минуло вже два роки, як виїхала з рідного міста. Однак хотіла викладати вона не літературу, а біологію. Здавалося, що це найцікавіше: знати самому й пояснювати дітям такі складні

Партбюро, ректорат, профком, комітет комсомолу університету гаряче вітають наших славних жінок-трудівниць з Міжнародним святом жінки — 8 березня — і бажають їм доброго здоров'я і великих успіхів у труді, навчанні, у благородній справі виховання дітей.

Бажаємо вам, наші дорогі товариші жінки, щоб особисте життя ваше було осяяне щастям і радістю, щоб завжди над вами і над дорогими вам людьми світило ясне сонце миру.

Студентка, дружина, мати

З дитинства у Розі Храпової була заповітна мрія: вона хотіла стати вчителькою.

Обставини примусили кинути школу і працювати зоотехніком на колгоспній фермі. Потім з'явилась своя сім'я, народилась дочка. Тепер, здавалось, навчання вже неможливе. Але Роза не могла спокійно проходити повз школу, де чувся веселий гомін дитячих голосів.

Ні, вона буде вчителькою! Вступила до вечірньої школи, вчилася і працювала. В 1954 році була прийнята до Ізмаїльського педагогіч-

ного інституту, і ось вона, нарешті, студентка філологічного факультету Одеського університету.

Важко було вчитися, сім'я вимагала багато часу, треба було виховувати підрастаючу дочку, яка вже відвідувала школу. Але Роза Храпова наполегливо працювала, прагнула не відставати від своїх подруг, які прийшли до університету з шкільної лави. І вона ветигала робити все. А скільки дівчат, виходячи заміж, кидають навчання і обмежують коло своїх інтересів сім'єю!

Позаду роки напруженої роботи.

МАТЕРІ

Хоч в пізню ніч і ляжеш спати,
Та очі синові ясні
(Така вже ти, о добра мати!)
Незмінно бачиш і вві сні.

А син, чи хворий, а чи плаче,
Тебе благально він зове,
Бо серце зцілює дитяче
Лиш слово матері живе.

Для того ти в цеху, на полі
Трудилася з радістю в очах,

Щоб ріс він сильним, в добрій долі
Пройшов життя нелегкий шлях.

Хай виріс він, зібравсь в дорогу,
Покинув місто чи село,
Його усюди в час тривоги
Зігріє матері тепло.

І горда ти, що син віднині,
Тепло збираючи твоє,
Усе, як є, — не по частині! —
Землі і людям віддає.

Лев ІВАНЮК,
студент V курсу біофаку.

Молодий викладач

Асистент кафедри математичного аналізу Олександра Яківна Дивакова недавно закінчила фізико-математичний факультет нашого університету і зарекомендувала себе як винятково сумлінний і чуйний викладач, а також здібний майбутній науковець. Зараз вона успішно склала кандидатський мінімум і приступила до написання дисертації.

Вам скромний труд приніс немало:
Любов, повагу, скарби знань.
І шлях прямиї веде Вас далі —
До вчених ступенів і звань.

Русской женщине

Не холодной гордою статуей,
Водруженной на скользкий гранит, —

Ты войдешь многозвучной кантатою
В величавую летопись битв.

Не болезненной хрупкой блондинкою
С затаенной печалью в глазах,

А в пилотке и в яркой косынке
Оживешь на полотнах в веках.

О твоей красоте древнерусской
С глубиной озерного глаза,
С бровной падугой строгой

и узкой
Говорилась в песнях не раз.
Никогда ты — ни в бури,
ни в грозы —

Не склоняла своей голбвы.
Ты водила в войну паровозы

И копала траншейные рвы.
Ты ходила по торным дорогам,
По кровавым долинам войны,
По крутым и скалистым отрогам

Отдаленной чужой стороны.
А с какою безумной отвагой
Заходила во вражеский стан
И ползла по замерзшим

оврагам
Средь рядов боевых партизан.
Укрепляла военные доты,
Кровь сдавала седому врачу.

Выполняла любую работу,
Что мужчине была по плечу.
Твои руки умеют трудиться,
Твои руки умеют ласкаться,

В них огромная сила таится,
Величавая русская мать.

Н. ИЛЬНИЦКАЯ.

КРАНОВЩИЦА-СТУДЕНТКА

таємниці природи, як те, чому плодоносить земля, чому у різних місцях — різні рослини і різні тварини, вчити майстерності командувати природою.

Та мрії не судилося здійснитися. В Житомирський педагогічний інститут вступити не вдалося.

Пішла працювати на науководслідну селекційну станцію. Сапала, полола, а найбільше — слід-

кувала. Вчилася. А вчитися було у кого. На станції працював відомий селекціонер, депутат Верховної Ради товариш Загороднюк.

В 1956 році, влітку, приїхала до Одеси.

Якраз оголосили в ті дні набір до 11 ремісничого училища. Віддала документи. Зарахували. Вчитися було легко. Пошвидше б, думала, на роботу. 5 травня 1957 ро-

ку склала екзамен. На «відмінно».

Того ж дня пішла до будуправління № 2. Начальник відділу кадрів т. Зуєв зустрів добре, довго розмовляв і призначив на єдиний у місті кран БК-215. Машина це нова, велика і примхлива. А гірше всього те, що цієї марки не вивчали в училищі. В перші дні робота не давалася. Не почувала себе

Наші комсомолки

Наша комсомольська організація — одна з наймолодших в університеті: ще не минуло року з часу її виникнення. В ній нараховується всього сім комсомольців. З них шість дівчат. Вони працюють в різних відділах наукової бібліотеки.

Галина Соколовська, яка закінчила історичний факультет нашого університету, працює у відділі комплектування. В абонементі і читальному залі працюють Віра Рейда і Єлизавета Савельєва, які мають філологічну освіту. Тетяна Гребер вчиться на IV курсі заочного відділу Харківського бібліотечного інституту. Працює вона у виставочній групі. У відділі каталогізації працюють Валентина Нащенко — комсорг групи — і Лідія Борисенко. Вони зараз вчать на заочному відділі Одеського державного університету (Нащенко — на II курсі філологічного факультету, Борисенко — на I курсі біологічного факультету).

У старших товаришів вчать вони любити книгу, наполегливо працювати. Для підвищення кваліфікації разом з іншими працівниками бібліотеки комсомольці прослухали організований адміністрацією нашої бібліотеки семінар для бібліотечних працівників.

Наші комсомолки беруть активну участь у громадській роботі бібліотеки. Серед них є члени редколегії та профкому.

Бажаючи вдосконалити свої знання з іноземної мови, комсомолки відвідують гурток по вивченню англійської мови.

Наша молодь вміє поєднувати працю, навчання і відпочинок. Тетяна Гребер, наприклад, вчиться грати на гітарі, разом з Нащенко їм можна бачити у спортивному залі університету.

Комсомолки взяли активну участь в організації і проведенні виборів до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих. Бажаємо нашим комсомолкам успіхів у роботі та навчанні.

М. І. КИРИЧЕНКО.

.....
впевнено за пультом. Боялася, що кран перевернеться. Але Віра підкорила собі машину.

Будувала вона школу. І в міру того, як росли її стіни, росла Вірина рішучість стати вчителем. Здавалося, що чим швидше вона працюватиме тут, на виробництві, тим швидше здійсниться її мрія. Так і сталося. План виконувала на 150—200%. А влітку 1958 року стала студенткою вечірнього відділу біофаку.

Вчитися, звичайно, важко. Спати доводиться не більше 3—4 годин, зате приємно: все-таки вчишся. От тільки на стаціонарників образа у неї та й в усіх її товаришів. Хоч би раз на вечір запросили. Навіть на новорічний — і то не покликали.

Отак просто розповідає про своє життя ця чудесна дівчина з того покоління людей, які ніколи не опускають рук, які йдуть до своєї мети наполегливо, щодня, крок за кроком долаючи висоту. Вони вміють все робити. З такими людьми можна будувати комунізм. І ця дівчина, що вміє по-справжньому працювати, вже кладе каміння у його стіни.

Б. ДЕРЕВ'ЯНКО.

Дбайлива господарка

(Репортаж з хімфаку)

Шановний товаришу редакторе!
Є на хімічному факультеті секретар деканату—Шитікова Явдокія Іллівна—вона й буде героїнею мого репортажу. І до того ж позитивною героїнею.

По-перше, я був приємно вражений зразковим порядком, чистотою і охайністю в деканаті хімфаку. До блиску начищена підлога, вкрита чепурними доріжками, акуратно розташовані меблі, на яких не знайдеш жодної пилинки, у привітному куточку — умивальник з рушником і милом, чітко розкладені різні справи в шафах... В жодному з деканатів я такого не бачив.

Потім пішов я по факультету блукати та людей питати. На кожному кроці відчувалася дбайлива хазяйська жіноча рука.

От потрапив я на екзамен. Що ж я бачу? Стіл, покритий чепурною скатертиною, на столі букет квітів.

— Це що, — питаю здивовано, — свято у вас якесь хімічне чи що? Чи може, пробачте, високе начальство екзаменує або чекає сано́вних гостей?

— Ні, — кажуть мені, — звичайний екзамен. У нас завжди так. Це в нас робоча обстановка. Про неї турбується наша Явдокія Іллівна. Правда, іноді замість полотняної скатертини кладуть паперову.

Беру в руки екзаменаційну відомість. В неї чітко вписані рукою секретаря номери залікових книжок (щоб не відбирати час у екзаменатора!), передбачливо викреслені зайві графи (щоб випадково не помилитись). До відомості приколото бланк запису консультацій для даної групи. Помічаю також індивідуальний розклад екзаменів і консультацій, який вручається секретарем кожному викладачеві. А це що таке? Разом з відомістю Явдокія Іллівна дає екзаменаторів коротеньку «Пам'ятку про порядок проведення іспиту». І думаю я, що така вчистість, така чіткість, така дбайливість в організації екзамену є, перш за все, виявом високої культури праці. Але не тільки це: вона підкреслює важливість, серйозність екзамену, викликає потребу краще готуватися до нього.

Багато ще хорошого довелось мені почути про роботу Явдокії Іллівни. Вона винятково оперативна: на хімфаці категорично неможливо затримати відомість про екзамен або колоквиум або не вписати вчасно в журнал тему проведеного заняття — дуже пильно слідкує за цим секретар.

Пригадую, що на фізмати (який я недавно відвідав) у цьому відношенні значно «вільніше»: екзаменаційну відомість можна не здавати в деканат кілька днів і ніхто

тобі не нагадає про це, колоквиуми проводяться цілком стихійно, деканат їх не планує і наслідками їх не цікавиться; відомості про прочитані лекції викладачі, як правило, заповнюють тільки в кінці семестру, орієнтуючись в основному на два джерела: календар і стело.

Звичайно, не одна Явдокія Іллівна підтримує порядок на факультеті, але хіба не показово, що на протязі більш ніж 12 років на хімфаці змінилося декілька деканів та інших осіб, але секретар залишився той самий — і порядок той самий.

Деякі скептики можуть сказати: що ж тут такого — просто людина сумлінно виконує свої обов'язки. — Ні, — відповім я їм, — не просто сумлінно працює і чиновник-буквід, який нічим не цікавиться, крім справності своїх паперів. А Явдокія Іллівна працює на своєму маленькому посту любовно, з душею, вона серцем убуліває за кожну дрібницю на факультеті. Йй так само любовно допомагає в цьому препараті Вікторія Юр'івна Гуненюк.

Я певен, що при комунізмі за таке ставлення до праці не доведеться хвалити, бо воно буде цілком звичайним, комуністичним.

А покищо переконано заявляю: що коли б я був ректором університету, то я б негайно підвищив оклад тов. Шитіковій і (хай не ображаються на мене) послав би до неї в науку деяких секретарів інших факультетів.

Ваш кореспондент
КОМАР.

„Прийшла,
побачила,
перемогла“

Кандидат наук Віра Анатолівна Алексеева працює на кафедрі алгебри і геометрії фізико-математичного факультету викладачем креслення. Працює лише перший рік і вже домоглася значних успіхів, піднесла на належний рівень викладання креслення (доє воно проводилось сумісниками абияк), об'єднала спеціально відвоювану аудиторію креслярськими столами і дошками (а для цього треба було зламати традиційний опір госпчастини і майстерні!). Вона ж успішно працює керівником виробничого сектору профбюро фізмату.

Багато треба ще зробити,
Та й за досягнуте — хвала!
Про Вас ми можемо заявити:
Прийшла,
побачила,
перемогла.

БАЖАЄМО ДАЛЬШИХ УСПІХІВ

Жінки геолого-географічного факультету завжди беруть активну участь в агітаційній роботі серед населення. В цьому році вони виявили особливу активність і організованість.

Агітбригади факультету майже повністю складаються з жінок: лаборантів, студентів, викладачів. Очолювали бригади тт. Н. М. Іль-

ницька, В. В. Асеева, А. А. Молчаніколова, які вже декілька років працюють на агітаційній роботі. Особливо складні умови в період передвибірної кампанії були у т. Ільницької, яка відповідала за агітроботу в гуртожитку медичного училища № 3, де проживає більше 400 чоловік.

Члени агітколективу мали тісний

Літературний гурток

Часом їдеш степом, наспівуєш безтурботно, задивляєшся на далекі

обрі. І раптом, о диво, обіч до-роги, поміж трав, — квітка. Еге, в наших краях рідко зустрінеш таку: повна, соковита, а там, глибоко на чашечці, — нектар, і росинка ранішня тремтить, і відбивається в ній небо. Ніжна, свіжа, чутлива до сонця і негоди, стоїть вона серед степу, обіцяючи землі, яка її породила, добротне насіння.

Отак і юний талант — мов квітка.

При школі-інтернаті № 1 м. Одеси, над якою шефствують філологи нашого університету, існує літературний гурток, який об'єднує любителів літератури та початківців у літературній творчості. Декого з початківців, люб'язний читачу, ми представимо сьогодні.

Ночь... Тишина... Ярko светит луна и серебрят на опушке леса поросшую травой могилу. В кустах рябины заливаются соловьи — поют о грусти и радости. Кому поют они песни? О чем шепчутся рябины? Чу!.. Я слышу... слышу... Они рассказывают мне о тех, чья жизнь трепещет в соловьиных крыльях, гонит кровь в моем сердце... Хотите, я расскажу вам то, что поведали мне рябины?

...Галя родилась на живописных берегах Волги. В тех местах Волга течет тихо и плавно. На красавицу-реку заглядывались гордые сосны. Любила смотреть на нее и Галя. Может быть и глаза Гали оттого синие-синие... Часто она заплывала далеко от берега, и, промерзнув, но не говоря об этом никому ни слова, грелась у костра. Волгу она любила и понимала всей душой,

как только русский может любить и понимать родное и близкое.

Был у нее товарищ, Борька, кудрявый, кареглазый, как волчонок, не по летам широкоплечий. Вместе лазили по деревьям, ходили на рыбалку, а зимой бегали в школу. Отца у Борьки не было: его убили кулаки. И он, часто об этом вспоминая, грозил кому-то: вот, мол, когда я вырасту!..

Лето... Зима... Опять лето... Шли годы.

И вот Галя и Борька, казалось, впервые за семнадцать лет поняли, что есть еще и весна. Борька поцеловал Галю. Сосны это видели и задумчиво улыбались.

і дружній контакт з виборцями, про що свідчать численні замітки в стінгазеті нашого агітпункту. Дуже тепло відзиваються виборці про роботу бригад В. В. Асеевої, Н. М. Ільницької і А. А. Молчаніколової.

Серед агітаторів відзначилися також тт. Л. Корольова, Л. Ременная, студентки тт. Тишаєва, Лисенко.

Бажаємо нашим жінкам-агітаторам дальших успіхів у їхній потрібній і цікавій роботі.

Ф. Г. СКАБ,
Н. І. БЛАЖКО.

ЮНІ ТАЛАНТИ

Тоня СОЛОВЬОВА ще тільки навчається у 7 класі, та етюд «Поют соловьи» вже не перший її твір. Пише вона і вірші, і прозу. І що найбільш відрадно в її творчості — це відчуття мови, без якого немислима справжня поезія.

А ось вірші Геннадія ТИТОВИЧА. Вони ширі і безпосередні, хоч часто їм бракує елементів віршованої форми (ритму, римування).

Геннадий ТИТОВИЧ.

***

Тревожно, радостно в груди:
Выходит юность на дорогу!..
Мне надо много верст пройти
И надо сделать очень много.

УТРО

На землю пал туман,
Восток уже багряный.
И листья, и трава
Усыпаны росой.
Восходит солнце.
Ветерок по травам,
Как мальчишка
Бегаєт босой.

***

Ты взглянула строго —
И тропой
Ночь тебя куда-то увела.
Ты ушла,
Мне помахав рукою...
Ты прощайся,
Или ты звала?..

Тоня СОЛОВЬОВА

ПОЮТ СОЛОВЬИ

(Етюд)

Грянула війна... Галя и Борис ушли на фронт. Потом попали в партизаны. А дальше... А дальше путь их лежал через эту поляну.

...Второй день шел бой. Немцы решили уничтожить отряд. Отступать некуда: позади болота.

Борис лежал вот за тем пнем, у пулемета. Галя подавала патроны. Немцы — в который раз! — шли в атаку.

— Галя, беги к командиру. Немцы обходят слева: там пулеметы молчат.

— Есть, — сказала коротко Галя. Потом пристально посмотрела на четкий профиль Бориса, как бы

В одному з віршів, звергаючись до читача, він самокритично говорить:

Если плохо я стихи составил,
Ты учти, что я ведь не поэт.

І далі він говорить, що вірші він пише тільки для того, щоб розповісти про дружбу і щастя. Що ж, прекрасне бажання, яке, можливо, колись породить і прекрасні вірші.

Багато дечого їм варто порадити, багато в дечому допомогти. Та було б кого виряджати, а за напутніми словами справа не стане. А зараз тільки щиро і просто говоримо: — Щасливої дороги, юні друзі!

Анатолій ЛОГВИНЕНКО,
керівник літгуртка,
студент III курсу
філологічного факультету.

желая унести его живой образ.

— Борька, береги себя.

— Хорошо, хорошо, Галя...

Борис, сняв руку с горячего пулемета, стиснул не огрубевшие даже в непогоду девичьи пальцы.

— Иди.

Уползая, Галя слышала за собой короткие пулеметные очереди: «тире-точка-тире-точка»...

«Прощай, Гал...», — говорил пулемет.

От командира Галя бежала, не хоронясь от пуль. Они словно устыдились любви, которой только и полна жизнь. Нет, они не щадили ни любви, ни жизни. Борис лежал на боку, выпустив из рук пулемет. Кровь обгарила гимнастерку...

Немцы вновь поднялись. Вот они уже близко, обезумевшие от страха и близости смерти, подгоняемые офицерским листелетом.

Слезы не мешали Гале стрелять метко. Последнюю ленту неумолимо поглощал пулемет. «Получайте, гады... за Борю... за Борю... за Борю...». Галя стреляла почти в упор. Немцы не выдержали, остановились, залегли за деревьями.

Офицер спокойно прицелился в Галю. Выстрел. Пуля срубилась ветку. Тогда он снова повторил свою игру — и пулемет, не доработав ленту, умолк...

Вот, для кого поют соловьи, вот, о чем шепчут рябины.

Луна бледнела, на востоке загорался день. А на могиле дышали гвоздики, и, встречая солнце, заливались в кустах соловьи.

РОЗДУМИ ВГОЛОС

1

Хоч жіночий день — це лише один день, але поводь себе так, чоловіче і юначе, немов би святкується цілий жіночий рік.

2

Коли ти побачиш, що настає весна, а день (робочий) скорочується, то не дивуйся, бо це весна семирічки.

3

Давно вже заговорив Великий Німий (кіно). Але хто може сказати, коли нарешті ПОЧУЄ наш Ве-

ликий Глухий (Великий актовий зал університету)?

4

Втративши стипендію, не шукай винуватців на стороні, краще подивись у дзеркало. А це краще — вчись!

5

Коли питають тебе, що краще — сидіти, чи стояти, сміливо відповидай: на фізмати — стояти, бо обшарпані і поламані стільці, а голвне — гострі і довгі цвяхи в них однаково не дадуть тобі сидіти.

Зам. редактора М. В. ПАВЛЮК.